

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

17. De tempore Malachiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Philippus

Chronolo
vet. Testam

A IV

17 a

asserit fuisse die 10. Tebet, quia tunc Chaldaeus Ierusalem cinxit. Hisce diebus ieiunij assignandis Cornelio assentiuntur, Mariani, S. I. chius: qui tamen fatentur Hebræos alijs etiam diebus ieiunasse.

Opinio 2.

6. In alia sententia videtur esse S. Hieronymus, quia ieiunium quartis intelligit illud, quod statutum erat die 17. Tamuz ob fractam legem. Ieiunium quinti refert ad eam seditionem, quæ reuertis ad Moysen etiam ribus, fuit excitata, & in causa, cur seditiosi prius in deserto perirent, quam pulvis in terram promissionis induceretur. Ieiunium septimi refert ad Godoliam, & dissipatas Iudæorum reliquias. Ieiunium decimi ad eorum nuncium, quo Ezechiel à fugituo Vrbe diruram accepit.

Solutio ratio prioris opinionis.

7. Hæc S. Hieronymi doctrinam refert, eandem sequitur Reticulatè propugnat Ribera, aitque Prophetam interrogatum quidem habere de ieiunio quinti mensis: sed inde sumpta occasione, de alijs etiam respondisse. Idem sentit Salianus ad an. m. 3535. Cum enim prius Zaccariæ fuisset, ieiunia Hebræorum Deo non placuisse, quia mandatis eius temperabant, ac ideo patres eorum grauissimis affe&tos calamitatibus dem concludit, si legis præcepta diligenter obseruauerint, fore aliquando ea conuertantur in gaudium & lætitiã & solemnitates præclaras. Hæc controversia magis ad S. Scripturæ interpretes, quam ad Chronologos pertinet: ac proinde suffecerit, hoc loco eam delibasse potius, quam eam

IN IX. X. ET RELIQUA CAPITA HVIVS PROPHETIÆ.

His capitibus varia continentur oracula, nullis temporum clarè designata: ac idcirco non constat quando edita fuerint. Chronologia à Castro lib. 8. de Prophetis, vaticinia cap. 9. descripta, ad annum 6. reducuntur, quæ 10. capite habentur, ad annum sextum, quæ redolentur ad annum nonum, quæ duodecimo, & decimo tertio leguntur, ad duodecimum, quæ denique 14. capite contextuntur ad annum 14. Quæ coniectura diligentiam quidem redolet, sed certo fundamentum non habet, ut aduertit Salianus ad an. m. 3535. num. 13.

IN PROPHECIAM MALACHIAE

QVÆSTIO XVII.

De tempore huius prophetiæ.

An sub annum 5. Longimani.

1. SVb annum 6. aut 7. Longimani propheta esse Malachiam, nota est Harmonia: quia inter populi & sacerdotum facinora maxime redolentur Iudæorum cum mulieribus alienigenis connubia: quæ Eldras egregie dilibuit

annum 7. Artaxerxis Longimani, vt latè describit ipse Esdras lib. 7. cap. 10. v. 10. Et surrexit Esdras sacerdos & dixit ad eos: Vos transgressi estis, & duxistis vxores alienigenas, vt adderetis super delictum Israel. Et nunc date confessionem Domino Deo patrum vestrorum, & facite placitum eius, & separamini à populo terra, & ab vxoribus alienigenis. Et respondit vniversa multitudo, dixitque voce magna: iuxta verbum tuum ad nos, sic fiat.

2. Sathanus ad annum 7. Artax. Longimani, occasione eorū quæ de repudio vxorum alienigenarum præstiterat Esdras, agit de hac prophetia, ex æquo & bono, licet forte dubitauerit de anno quo hæc Malachias prophetarit.

3. Si hæc momenta temporis accuratius ad libellam exigantur: eorum trutinæ æquior esse mihi videtur, qui censent Malachiam paulo post Zachariam vaticinari cœpisse, vt bene aduertit Ribera, nempe sub Dario Hystaspis, ac deinceps in officio Vatis perseuerasse, vt diligentius ponderat Cornelius argumento in Malachiam, idque ex auctoritate S. Hieronymi, qui Hebræos secutus vsurpat canonem illū de Chronographia horū prophetarum iam sæpius à nobis inculcatum. In quibus (Prophetis) tempus non præfertur in titulo, sub illis eos regibus prophetaffe, sub quibus & hi, qui ante eos habent titulos prophetarunt. Atqui ante Malachiam Zacharias Darij tempus præfert in titulo; sub eodem igitur principe Dario, sua vaticinia exorsus est Malachias, vt disertè tradunt Fasti Siculi, & notat Menochius. Quamdiu verò postea Vatis functiones obiuerit, non constat. Non incommode fieri potuit, vt quæ de coniugio cum veteris fœminis hîc narratur, ea sub annum 5. 6. aut 7. Longimani. S. Vates Iudeis obijceret. Remigius proæm. in Malach. Hic, inquit, prophetauit eo tempore, quo & Aggeus & Zacharias, nec tempus ponitur in titulo.

5. Enimverò Malachias aliqua saltem docuit, templo iam reparato, vtpote ea quibus castigat impietatem sacerdotum, non ritè suis muneribus in templo fungentium. Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? cap. 1.

v. 10. Quæ spectant ad illicita matrimonia, etsi longè probabilissimum sit ea ante finem an̄ni septimi Artaxerxis pronunciata fuisse: id tamen certò confirmare non ausim. Forsitan Hebræi, post reformationem illam anno 7. vel 8. Longimani factam, vt canes ad vomitū reuersi, ad sceleratas illas nuptias redierunt. Quo in facinore eos postea deprehensos castigauit Nehemias sub finē imperij Artaxerxis qui annos 40. principatum administravit. Anno, inquit Nehemias, trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, & in fine dierum rogavi regem, & veni in Ierusalem. 2. Esdræ 13. v. 6. Et subdit v. 23. Sed & in diebus illis vidi Iudeos ducentes vxores Azotidas, Ammonitidas, & Moabitidas, & filij eorum media ex parte loquebantur Azotiè, & nesciebant loqui Iudaicè, & loquebantur iuxta linguam populi & populi. Et obiurgavi eos, & maledixi, & cecidi ex eis viros, & decaluavi eos. Itaq; nō liquet, quot annis post Aggeum & Zach. prophetijs suis, aut initium dederit, aut finem imposuerit Malachias, quæ inter Sanctos Eccles. tabulæ representant die 14. Ianu.

Virum anno 7. eiusdem

Cœpisse Malachias sub Dario

Canon vsus in his 12. prophetijs

Quadam stâte templo edidit Malach.

Iudæi in veteris nuptias reciderunt.